

DE COL·LABORACIO

Santa Agnès i La Roca

Memòries de L'Associació Catalanista d'Excursions Científiques

Volum II Pàgina 68. Any 1878.
(Continuació)

El poble de La Roca, situat a redós i al S. O. del turó on hi ha el Castell, es compon d'unes 150 cases i té una Església parroquial, sota l'advocació de Sant Sadurn.

Es notable aquesta Església per correspondre perfectament a la construcció gòtic-plateresca o barroca, com s'observa molt bé en la façana de senzilla portalada ojival amb dues pilastres laterals que acaben en pinacles, en els quals en lloc de fulles retornades en les arestes del prisma, es forma una agrupació de fulles de dibuix barroc, simulant en conjunt un gerro o vas tan comú en els monuments dels segles XVII i XVIII.

Gravat al mig de la llinda de la porta hi ha un relleu que encara que a primera vista sembla voler representar un escut d'armes, combinació de les de Catalunya i Sant Jordi, pot ésser també alguna senyal especial del constructor.

El principal atractiu que té el poble pel visitant és el Castell, que s'aixeca vora i damunt seu, dominant una extensa i bella contrada. Sens dubte reedificació d'un altre més antic, ja que el punt on està situat és verament apropiat, segons deduïm, de construcció de principis del segle xv, com es deixa comprendre per la perfecta conservació dels trossos que resten en peu, revelant que la seva destrucció es deu quasi del tot a la mà de l'home.

Conservades molt bé ses façanes de llevant i mitjorn, estant destruïdes les de ponent i en sa totalitat la de tramontana, on s'obre una ampla bretxa que deixa veure despullat de tota construcció el cor de l'edifici.

En l'angle de les dues primeres façanes hi ha una torre quadrada, que conserva encara llurs parets mestres, havent-se ensorrat els trespols (sostres).

Des de l'interior es veu una xemeneia que corresponia al quarto del primer pis de la torre, on dona també un gran finestral, que encara conserva en l'intradós un escut amb una torre, emblema de la noble família dels Torrellas, que fou segurament la que féu aixecar l'actual Castell.

La planta és quadrada amb alguna obra de defensa afegida, que li donava forma irregular per la part de tramontana.

Poques són les notícies verament històriques que hem pogut adquirir d'aquest castell, malgrat l'haver consultat els principals autors d'història catalana. Segons Feliu (Anales de Cataluña. Tomo I. Pág. 121.) referint-se a Estrabó, diu que el lloc de La Roca, es deia en l'antiguitat romana *Belorium*, *asegurado con la forma de castillo*.

Balaguer, (Història de Catalunya. Volum I.) sens dubte referint-se a Romey en l'antiga Hispània, diu que era La Roca el Pretorio, i que per allà passava la Via que des de Roma entrava a Espanya per Girona; més Bofarull (Història de Catalunya. Volum I. Pág. 164.) l'aplica millor a Hostalric, com a nom que indica casa principal o rica, la qual era el Pretori, inclinant-se d'altre part, abans que a La Roca a Granollers, puix en molts Pretoris hi havia dipòsits de grans.

Marca és d'opinió de que hi havia allà el Pretori, puix diu el següent: (Marca hispànica. Pág. 186.) *A sueris Pretorium ponitur, quot est vicus dictus vulgo La Roca ubi eretem antiqui vastri in rupi siti relique in loco oportuno ad proetorii sive elegantis rusticum domus edificium.*

A. AULESTIA I PIJOAN
(Seguirá)

Diu el Redactor Poeta...

*I aquesta setmana què?
Quin assumpte hem de tocar?
Jo em crec que aniria bé
que us parlés de dejunar.*

*No sé pas, ni deixo dit
si hi creieu o no hi creieu,
però en llegir això que he escrit
estic cert que pensareu:*

*Aquesta vegada si
que en Pauet està a la lluna;
perquè, vaja, el que és per aquí
gaire bé ningú dejuna.*

*Uns altres que jo en conec,
i vosaltres més que jo,
fent petar algun reneç
ben segur diran això:*

*A nosaltres dejunar!
Vegeu ara que ens explica;
que dejuni el capellà
o sinó perquè ho predica.*

*I és que això del dejunar
creuen molts que consisteix
en quelcom que va passar
i que avui ja no existeix.*

*Mes jo crec, amic lector,
que avui si ben bé ho mirem,
amb la boca o amb el cor
gaire bé tots dejunem.*

*Els catòlics dejunem
per cumplir un manament
d'una llei que com sabem
imposa l'Omnipotent.*

*Dejuna el que no té feina,
el que en té però no la fa
i el pobre que fa anar l'eina
i acabat no pot cobrar.*

*El que té diners al banc
però no cobra del cupó,
aquell sí, parlant-vos franc,
que dejuna de debò.*

*I així successivament,
resseguint de moca en moca,
trabarem molta gent
que dejuna per la boca.*

*I dejunen amb el cor
els que envejen els diners,
les finques o bé l'amor
que en són amos els demés.*

*Dejuna i es desespera
el que té el desig pervers
de que sigui una foguera
la bola de l'univers.*

*Dejunen aquells que creuen
que, manant els esquerrans,
podran estafar el que deuen
i matar els capellans.*

*Dejuna ja fa molts mesos
el pobre que té la dèria
que matant tots els burgesos
no tindriem més misèria.*

*Dejuna també el que creu
que amb el règim que ara hi ha
la colla que anem a peu
pot estar-se de pensar.*

*En dejunen de molt savis
que ens voldrien destronar,
però s'estant llepant els llavis
del dotze d'abril ençà.*

*I dejunen, finalment,
molts que es creuen que la lletra
els darà algun rendiment,
com és ara*

EN PAU POETA

Canvi de domicili

Com veuran els nostres lectors per l'anunci de l'última plana, l'Oficina Tècnica de Treballs i Informacions Agrícoles (O.T.T.I.A.), Granollers, ha traslladat les seves oficines a la Plaça d'Angel Gulmerà (Corona), número 28, segon pis, des d'on de bell nou ofereix a la seva nombrosa clientela els seus serveis en tot el que fa referència a aixecament de plànols, nivellacions de terrenys, planejaments de rregadius, plantacions de frutillers, intervencions en compra-venta de finques, projectes d'explotacions agrícoles, tractaments contra les plagues del camp, valoració de finques, estudis i fórmules d'adobs, etc., etc.

Per la nostra part, desitgem que els nostres bons amics trobin en el nou estatge la continuació de l'èxit, del prestigi i del bon nom, fins ara assolits i que ben meregut tenen, a l'ensem que recomanem als nostres lectors i amics en general es dignin encarregar-los llurs treballs, seguríssims de que en quedaran del tot complaguts.